

Konspekt szkółki niedzielnej

4. NIEDZIELA PO EPIFANII

Główna myśl: Pan Bóg wyciąga swoją dłoń do ciebie.

Tekst: 1 Mż 7,1-24 – Potop

1 Mż 8,1-12 – Koniec potopu

Wiersz przewodni: Izajasz 59,1a

„Oto ręka Pana nie jest tak krótka, aby nie mogła pomóc.”

Cele:

Dziecko zna historię potopu.

Dziecko rozumie, co to znaczy, że Bóg wyciąga do niego swoją dłoń.

Dziecko zostało zachęcane do czynienia dobra wobec innych.

I. Wstęp – do wyboru

Pomocna dłoń – wspólne budowanie – zabawa

Pomoce: narysowany plan budowy łodzi, koce, krzesła z których zostanie zbudowana łódź.

Informacja dla prowadzącego: Osoba prowadząca szkółkę zna pomieszczenie, w którym odbywają się zajęcia, więc wie, co może wykorzystać do „budowy” statku. Wcześniej przygotowuje sobie plan budowy łodzi, który zawiera elementy znajdujące się w sali. Plan powinien być szczegółowy i zapisany na kartce. Powinien zawierać poszczególne etapy budowy, czyli np.: rozciągamy dwa koce, które będą pokładem, ustawiamy krzesło, które będzie sterem. W trakcie odczytywania planu rysuje szkic statku, który powstanie z użyciem wymienionych elementów. Dzieci będą mogły sobie wyobrazić jak ma wyglądać gotowy już statek.

Przebieg: Dzieci oglądają plan łodzi. Rozpoczyna się budowa. W młodszej grupie prowadzący mówi dzieciom co mają zrobić, np.: przynieście przygotowane koce, zaraz wam pokażę jak je ułożyć. Prowadzący zachęca wszystkie dzieci do tego, by pomagały. Ważne, aby każde z nich mogło się poczuć potrzebne i ważne podczas wspólnej pracy. W starszej grupie korzystając z planu dzieci same budują statek.

Podsumowanie: Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Budowa statku poszła nam całkiem dobrze i szybko. Jak myślicie? Dlaczego przebieg był taki sprawny? Dlatego, że pomagaliśmy sobie nawzajem i że można było liczyć na pomocną dłoń drugiej osoby. Gdy ktoś nam pomaga, wtedy nawet trudne rzeczy stają się proste do wykonania.*

Teraz możemy już wejść na pokład naszego statku i poznać dzisiejszą historię, która też dotyczy statku. Będziemy mówili o budowie statku, podczas której pojawiła się pomocna dłoń. Ta pomocna dłoń należała do samego Pana Boga. Pewnie niektórzy z was już wiedzą, co to za statek (odpowiedzi dzieci). Tak, to arka. Jej budowę polecił Noemu Pan Bóg. Pomagał mu również w jej wykonaniu. Dokładnie określił z czego ma być zbudowany statek i jak ma wyglądać. Zobaczmy...

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, kartka, ołówek, kalkulator, plan budowy arki, rysunek, zdjęcie kruka i gołębia.

1. Wygląd arki – Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Przeczytajmy jak miała wyglądać zbudowana przez Noego arka (starsi czytają z 1 Mż 6,14-16 jak miała wyglądać zbudowana arka; młodszym dzieciom osoba prowadząca szkółkę opowiada o tym na podstawie tekstu). Czy wiecie co to jest łokiec? Czy wiecie co mierzy się w łokciach? (odpowiedzi dzieci) Łokiec to dawna miara długości, która wynosiła 44,5cm. Spróbujmy się dowiedzieć jak długa, szeroka i wysoka miała być arka przeliczając łokcie na metry (wspólne obliczanie).*
Informacja dla prowadzącego: Młodszym dzieciom można przeczytać zapisany na kartce opis arki oraz pokazać narysowany plan budowy arki (opis i plan zamieszczony na dole).

2. **Budowa arki** – *Właśnie taki statek zbudował Noe. Statek, którego zadaniem nie było odbywanie dalekich podróży i przewożenie różnych towarów Jego zadaniem było tylko utrzymać się na wodzie. Noe zbudował statek w miejscu, gdzie nie było rzeki ani morza. Dla niektórych to było bardzo dziwne, ale Noe był po prostu posłuszny Panu Bogu i nie przejmował się drwinami innych ludzi, którzy przychodzili i śmiali się z niego. On ufał swemu Panu i trzymał się Jego wyciągniętej ręki. Gdy arka była już gotowa, Noe wprowadził do niej zwierzęta i ptaki oraz wniósł żywność, a następnie wszedł na pokład razem z rodziną.*
3. **Deszcz pada** – *I wtedy zaczęło padać. Deszcz padał nieprzerwanie przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Wszystko zostało zalane, tylko arka unosiła się na wodzie, bo Pan Bóg ochraniał ją swoją ręką. Nikt oprócz rodziny Noego nie ocalał, ludzie, którzy naśmiewali się z Noego utonęli, bo nie uchwycili się tej wyciągniętej do nich Bożej ręki. Pogardzili Bożą pomocą.*
4. **Oczekiwanie na wyjście** – *A co stało się później? Wody było bardzo dużo. I wcale nie opadała. Tak było przez sto pięćdziesiąt dni. I po tym czasie nareszcie coś się stało. Odgłos kropel, który bił o dach arki ustał. Nastąpiła cisza, spokój (można posłuchać z dziećmi odgłosu spadających kropel – nagrane dźwięki lub zabawić się w padający deszcz stukając palcami o krzesło, ławkę). Następnie powiał wiatr i wody zaczęły powoli opadać. Arka zatrzymała się na górach Ararat. Jednak wokoło woda ciągle się unosiła. Minęło kolejnych czterdzieści dni i wtedy Noe otworzył okno arki i wypuścił kruką, który wylatywał i wracał aż wyschły wody na ziemi (pokazać rysunek, zdjęcie kruką). Potem wypuścił gołębicę. Lecz gołębicą niczego nie znalazła i wróciła. Wtedy Noe odczekał kolejne siedem dni i znowu wypuścił gołębicę. Gołębicą wróciła pod wieczór, trzymając w dziobie świeży liść drzewa oliwnego. To oznaczało, że wody już opadły. Lecz Noe poczekał kolejnych siedem dni i po raz kolejny wypuścił gołębicę, lecz ona już nie wróciła. Wtedy Noe zdjął dach arki i zobaczył, że powierzchnia ziemi już wyschła. Po roku pobytu w arce, Pan Bóg powiedział do Noego: Wyjdź z arki!*
5. **Zostali ocaleni** – *Noe i jego rodzina zostali uratowani dzięki temu, że zaufali i uchwycili się Bożej ręki, przyjęli Jego pomoc. Dziękując za ocalenie po wyjściu z arki Noe zbudował ołtarz i złożył Panu Bogu dziękczynną ofiarę. A Pan Bóg zsyłając tęczę, pobłogosławił rodzinę Noego.*

III. Zakończenie

Pan Bóg wyciągał swoją rękę do ludzi, lecz tylko Noe się jej uchwycił. Reszta ludzi nie chciała. Pan Bóg także i dziś wyciąga swoją pomocną rękę do nas i chce byśmy się jej chwycili i mocno trzymali. Czy chwycisz się Jego ręki? Wyciągnij do niego swoją rękę, powiedz Panu Bogu, że chcesz być blisko Niego, wtedy On chwyci mocno twoją rękę. A potem ty możesz podać komuś swoją pomocną dłoń. Czy wiesz do kogo możesz wyciągnąć pomocną rękę? (odpowiedzi dzieci) Dzisiaj podawaliście już pomocną dłoń podczas budowy naszego statku. Takiej i podobnej pomocy możecie udzielać każdego dnia, każdemu, kto was o to poprosi. Uwaga! Możemy już wyjść na ląd, bo chcemy nauczyć się wiersza biblijnego. Niech ten wiersz ciągle przypomina nam o tym, że Pan Bóg zawsze może nam pomóc. Posłuchajcie...

1. Wiersz biblijny

Oto ręka Pana nie jest tak krótka, aby nie mogła pomóc. Izajasz 59,1a

Pomoce: narysować dwie ręce, na których zapiszemy wiersz. Podkreślamy w wierszu wybrane słowa, które będą powtarzane głośno (podane podkreślone słowa to propozycja, można podkreślić inne).
Na jednej zapisać: „Oto ręka Pana nie jest tak krótka,”
Na drugiej: „aby nie mogła pomóc. Izajasz 59,1a”

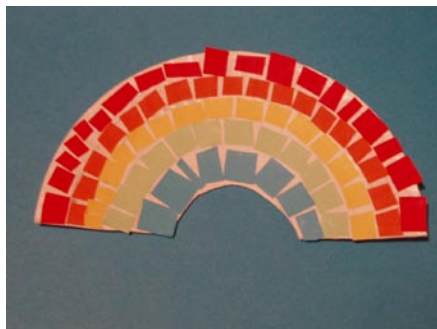
Przebieg: Wytłumaczyć wiersz: *Pan Bóg wszystko może. On nie jest w żaden sposób ograniczony. Nic nie stoi Mu na przeszkodzie, aby Ci pomóc. Tak jak w piosence: „Mój Bóg wielki jest, potężny i mocny, nic nie jest przeszkodą by pomóc ci...”* (śpiewnik „Najpiękniejsze o Jezusie” wyd. Augustana, nr 24)
Wiersz powtarzamy według ustalonej metody, czyli podkreślone słowa czytamy głośno, a resztę ciszej.

2. Prace plastyczne

A. Tęcza

Pomoce: papierowy talerz, nożyczki, plastelina lub kawałki kolorowej bibuły, papieru, klej, wydrukowany wiersz.

Przebieg: z połowy papierowego talerza wycinamy kształt tęczy, dzieci wyklejają tęczę plasteliną lub przyklejają kolorowe kawałki bibuły, przyklejamy poznany wiersz.
(patrz zdjęcie)

B. Pomocna dłoń

Pomoce: kartka bloku, ołówek, kredki, długopis, wydrukowany poznany wiersz (lub załącznik „Pomocna dłoń”).

Przebieg: Dziecko odrysowuje swoją dłoń i na niej zapisuje komu i jak może podać pomocną rękę, następnie przykleja poznany wiersz.
Młodsze dzieci na odwzorowanej ręce mogą narysować, jak same mogą pomóc drugiej osobie.

C. Arka Noego

(obrazki zamieszczone za zgodą portalu św. Izydora isidorus.net)

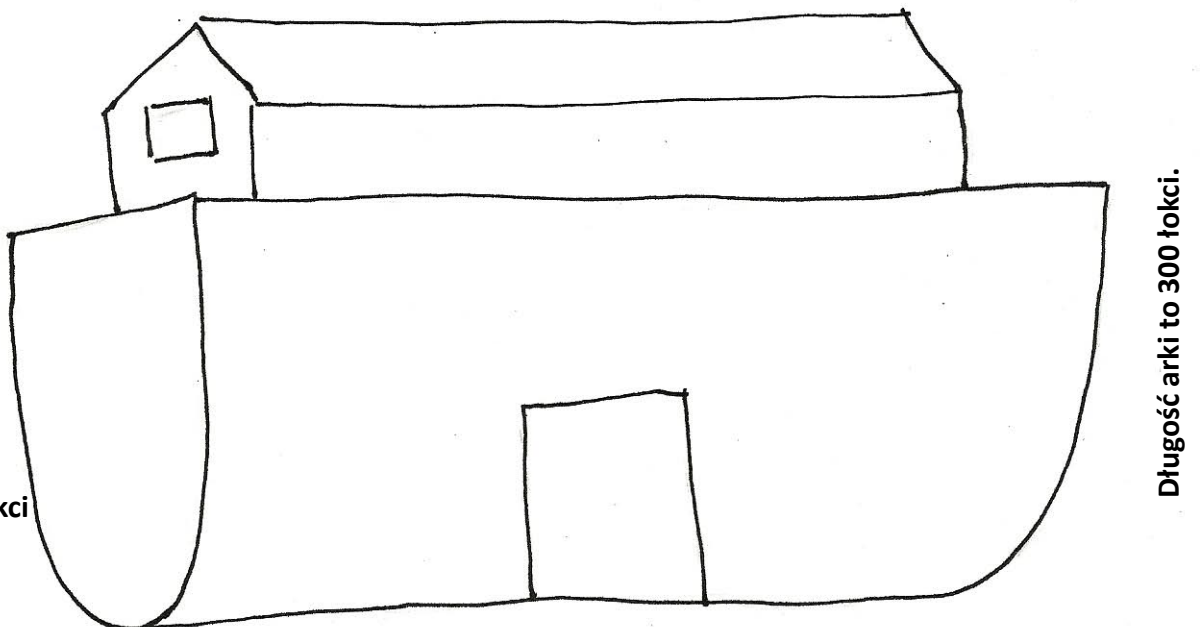
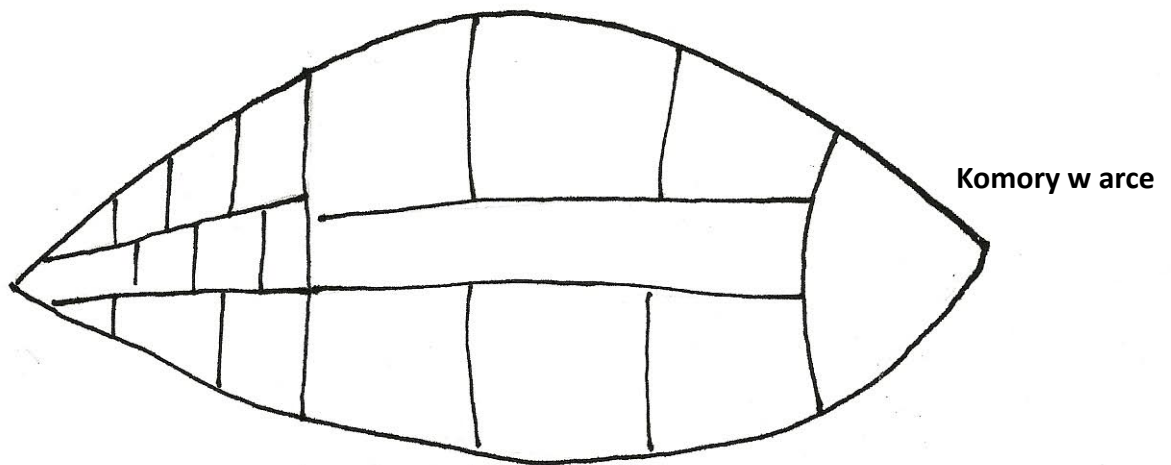
Pomoce: załącznik „Arka Noego”, kredki, ołówek.

Przebieg: Obrazki należy ponumerować w odpowiedniej kolejności, a następnie pokolorować.

Plan budowy arki 1 Mojżeszowa 6,14-16 Łokieć to 44,5 cm

Zbuduj arkę z drzewa żywicznego.
Zrób komory w arce i powlecz je wewnątrz i zewnątrz smołą
Zrób w niej dolne, wyższe i niższe komory.
Długość arki to 300 łokci.
Szerokość to 50 łokci
Wysokość to 30 łokci.
Okno w arce umieść na wysokości łokcień od góry.
Z boku arki umieść drzwi

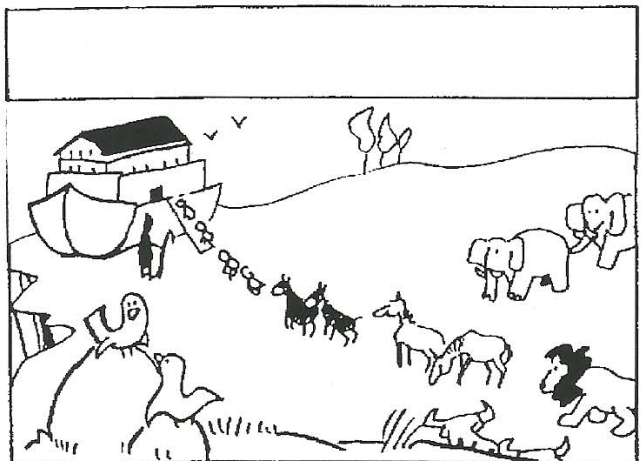
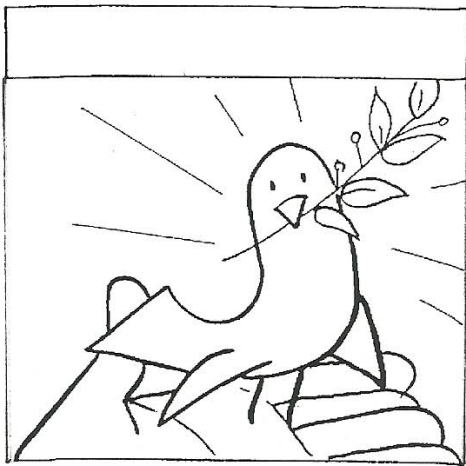
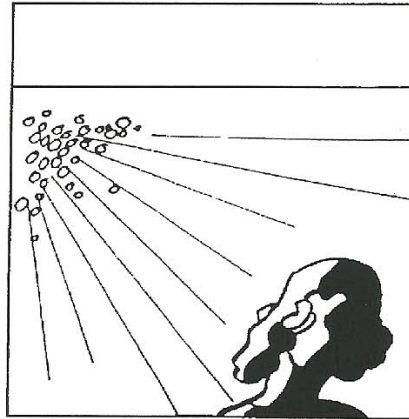
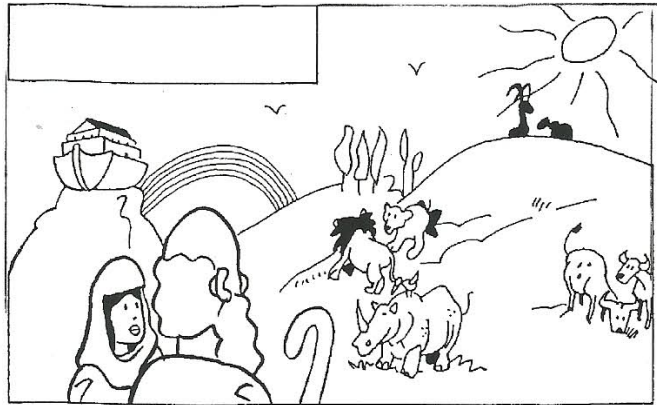
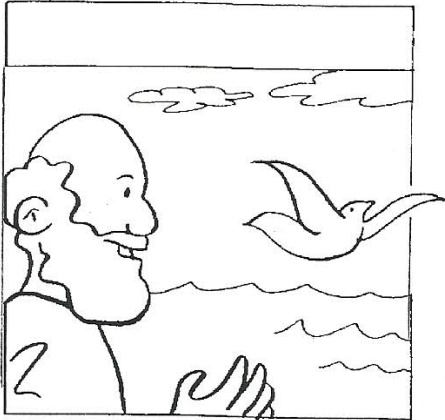
Budowa arki

Wysokość to 30 łokci.

OTO RĘKA PANA
NIE JEST TAK KRÓTKA,
ABY NIE MOGŁA
POMÓC.
IZAJASZ 59,1A

Arka Noego